

Die Groot Evangelie van Johannes - Boek 11 - Abba
Vader aan Leopold Engel gedikteer deur die Innerlike
Woord

Die intog in Jerusalem

Hoofstuk 66 (vervolg) [16] Die twee gehoorsaam dadelik en begeef hulle na die dorp, terwyl Ons langs die weg onder struik en bottende bome gaan sit om die terugkeer van die uitgestuurdes af te wag.

[17] In Bétfagé het 'n man gewoon wat Migram heet, wat 'n Romeinse landsdraer was. Hy het vele veldtogte meege maak en in die leer 'n gewaardeerde posisie verwerf deur sy dapperheid en slimheid, om welke rede hy geliefd was by sy hoëres in rang. Toe 'n swaar verwonding, waardeur hy met sy regterbeen sleep, hom gedwing het om afskeid te neem, was hy ryklik beloon en onder algehele vrystelling van die betaal van belasting ontslaan. **Hy was 'n vroeëre bekende van Markus, en het by sy vriend in sy bad genesing gesoek en het by sy vertrek die reeds eerder genoemde eselin gekoop en saamgeneem na sy huis,** waar sy hom gedien het as 'n troue dier, wat vir sy meester die opbrengs van sy klein tuin na Jerusalem gedra het om dit daar te verkoop.

[18] Hierdie Migram het deur Markus baie oor My gehoor, was in My leer ingewy en as Romein, wat hom nie oor die Judeërs van Jerusalem bekommer het nie, aangesien hy hom alleen bemoei met die afgesante en burgers van Rome, **was hy 'n openlike aanhanger van My.** Toe die twee leerlinge dus by sy huis kom en ook die twee diere daar aantref, waarvan hulle die jongste van sy tou losgemaak het, kom die eienaar vinnig sy huis uit, saam met 'n paar ander wat na hom toe gekom het om vrugte te koop, en vra hulle bars hoe hulle daarby kom om die dier te wil saamneem. (Markus 11:4-5)

[19] Johannes antwoord dadelik ooreenkomstig My woorde, en toe Migram baie verheugd hoor dat dit daarom gaan om aan My 'n diens te bewys, wou hy ook onmiddellik die ou eselin losmaak, om haar self saam met die vul na My toe te bring. Weliswaar sê die leerlinge **dat die Meester slegs die vul nodig gehad het.** Maar in sy ywer luister hy nie daarna nie en dryf die diere vinnig voort om die plek te bereik waar Ek My opgehou het, sodat die leerlinge moeite gehad het om hom te volg. (Markus 11:6)

[20] Toe Migram My die diere bring, wat hy My vol vreugde aanbied, sê Ek aan hom: "Migram, Ek sien jou goeie wil en sal jou vergeld wat jy onmiddellik vir My gedoen het, **toe Ek Myne na jou toe gestuur het!** Maar maak nou die dier wat My leerlinge van jou verlang het, vir My gereed as rydier!"

[21] Dit doen hy ook dadelik deur sy mantel, wat hy volgens Romeinse gebruik gedra het, saamgevou oor die rug van die dier te spreid. Dit doen ook enkele van Myne om 'n goeie sitplek te verkry. (Markus 11:7)

[22] Terwyl Ons nog met hierdie voorbereidings besig was, kom daar 'n groot groep mense oor die weg van Jerusalem aan. Toe hulle Ons in die oog kry, hardloop hulle na Ons toe, en in die kortste tyd was Ons deur enkele honderde mense omring, wat My stormagtig verwelkom het **en as redder van Israel begroet het.** Dit was vir die merendeel Judeërs wat na die fees gekom het, waarvan 'n deel My geken het van My reis deur die land en My en My leerlinge dus al vroeër as heilbrengers leer ken het. Hierdie mense prys My as hulle koning, veral omdat daar vele onder hulle was wat destyds op wonderbaarlike wyse deur My gespysig was en toe almal die bedoeling gehad het om My tot koning uit te roep, om welke rede Ek My van hulle teruggetrek het.

[23] Terwyl hulle My geesdriftig toeroep, kom **Laserus, sy susters** en sy mees vertroude personeel, wat daarop uitgegaan het om My te soek, ylings na My toe, dring deur die omstanders heen en was bly om My te gevind het. Toe die aanwesiges vir Laserus sien, wat hulle almal goed geken het en **wie se naam sedert sy opwekking op alle lippe was,** ken hulle gejuig geen grense nie en onder die roep van "hosanna" en "heil" word Ons almal omring. Ek wys hierdie eerbetuigings nie af nie, maar beklim swyend die gereedgemaakte dier, wat nou in die rigting van Jerusalem begin te loop.

[24] Die menigte groei egter steeds meer aan, omdat elkeen deur die lawaai aangelok word en die stoet volg. Die mense trek groen takke van die bome af en strooi dit op die weg. Daarna spreid hulle hulle klere uit om die lasdier verby dit te laat loop - **almal eerbetuigings waarmee die vroeëre konings begroet was.** Toe Ons die helling van die Olyfberg nader, vanwaar mens 'n wye uitsig oor Jerusalem gehad het, het Ons **duisende mense** by die poorte gesien staan en ook was die dal van Kidron vol mense. (Johannes 12:12-16)

[25] Jerusalem was weliswaar 'n groot stad, maar tog kon dit in die Pasga nie die groot aantal vreemdelinge huisves nie. Daarom was die gebruik dat die armes en ook diegene wat te laat gekom het, om nog in die oorvol herberge 'n heenkome te vind, onder die blote hemel of in tente in die Kidrondal te bly; want behalwe die tempel, was ook die Kidrondal as heilige grond beskou. Al hierdie mense, wat ook nou in die dal 'n plek gevind het en die gerug verneem het dat Ek na Jerusalem sou kom, stroom na Ons toe om My te verwelkom, waarby hulle My dade en veral die opwekking van Laserus, wat nou sigbaar langs My geloop het, hardop prys en sodoende inval met die algemene lofgesang. (Johannes 12:17-18)

[26] Toe Ons by die poort van Jerusalem kom, wat vanaf die Olyfberg die hoofingang vorm, probeer die Romeinse poortwag dit sluit, omdat die wagters

gevees het dat daar `n opstand voorberei word. Hulle word egter daarin gehinder deur die enorme gedrang van die volk, wat uit die stad uit wou gaan, omdat hulle vanaf die tempelvoorhof die naderende stoet gedeeltelik gesien het en ook die geroep gehoor het. Toe die Romeine bowendien sien dat die volk vreedzaam naderkom met boontakke en palmblare in hulle hande, laat hulle elke verset vaar en kyk veeleer met verbasing na die stoet as iets wat hulle nog nie geken het nie en dat dit stellig by die fees hoort. So kom Ons almal ongehinderd die stad binne en trek dadelik in die rigting van die tempel.

JaHshua in die tempel

Hoofstuk 67 Die fariseërs, priesters en dienare van die tempel het intussen baie in opwinding gegaan en hulleself afgevera wat hulle met hierdie groot betoging moes doen. Dat dit onmoontlik was om dit met wapengeweld te onderdruk, het hulle baie vinnig ingesien, omdat daar dan onmiddellik `n oproer sou ontstaan teen die alreeds ongeliefde tempelbedryf. **Die volk het in `n roes van geesdrif verkeer waarteen niks met geweld te bereik was nie.** Daar het dus vir hulle niks anders oorgebly as om alles voorlopig maar te laat begaan, om dan by `n onvoorsiene ommeswaai moontlike voordeel vir die aansien van die tempel daaruit te haal.

[2] Veral die hoëpriester Kajafas raai in `n vinnig byeengeroepte raad aan dat hulle moes afgag om te sien wat Ek eintlik van plan was om te doen en waarheen Ek die hele beweging wou stuur. As Ek Myself tot koning wou laat uitroep, sou die mag van die Romeine hulle baie vinnig bystaan, maar as Ek dit op die tempel en die dienare gemunt het, sou Ek ook maar weinig kon doen, sonder om die volk vertoornd te maak, omdat die volk nie hulle geloof in JaHWeH sou laat ontnem nie. Voor alles het dit nog daarop aangekom dat hulle moes wag en slim gebruik moet maak van alle uiteindelijke foute van My kant af.

[3] Die priesters self besluit egter om hulle nie te laat sien nie, maar die tempel juis wyd oop te maak, sodat die gewydheid daarvan tot die volk sou spreek. Vinnig word alle poorte dus geopen, en ook die Heilige word

nie afgesluit nie - die ruimte wat geen Israeliet sonder voorbereiding mag betree nie en waar ook geen priester sonder spesiale seremonies, gebed en voorafgaande wassing binnegegaan het nie.

[4] Die tempeldienare kry vinnig die opdrag om die verkopers in die voorhowe van die tempel, wat weer in groot getalle gekom het, My koms mee te deel, omdat `n ergerlike toneel, soos wat Ek hulle al voorheen besorg het, vermy moes word. Maar die voorsorg het te laat gekom, want nouliks het die geldwisselaars en allerlei verskillende verkopers, waaksaam geword deur die geskreeu buite die mure, en gehoor wat daar aan die gang was, of hulle pak, met My vroeëre daad nog goed in hulle geheue, baie vinnig hulle goedere bymekaar en verlaat die gebou byna vlugtend met hulle koopware.

[5] Hierdie tweede reiniging van die tempel, wat nie direk deur My optrede plaasgevind het nie, het aanleiding gegee tot die misverstand dat die eerder gesketste tempelreiniging by My intog plaasgevind het, terwyl dit tog baie vroeër gebeur het, naamlik by die begin van My amp as leraar. (**Matthéüs 21:12-13**)

[6] Toe die volk nou met baie geskreeu die tempel binnegedring het, soek hulle veral na die priesters; **veral wou die mense dat die hoëpriester Kajafas My met heilige salfolie tot koning sou salf**, waarna hulle My na die Sionsvesting wou bring om My in te huldig. - Maar die priesters was nie te vinde nie. Ongehinderd dring die volk deur die voorhowe die heiligdom binne.

[7] Die van My kom besorg om My heen staan, omdat hulle sien en hoor welke bedoelings die volk met My gehad het, en **Petrus** vra besorg aan My: "Meester, wat moet daarvan word, wil U Uself hier tot koning van Israel laat uitroep?"

[8] Ek sê dat hy moes swyg en gebied die omstanders om plek vir My te maak, om ongehinderd die tempel te kan binnegaan, nadat Ek al vroeër van die lasdier afgeklim het.

[9] Die volk gehoorsaam, en gevolg deur baie volk betree Ek deur die howe die binnenste heiligdom, betree die Heilige self en loop na die groot offeraltaar en beklim die treë daarvan.